12de JAARGANG No. 1622

De Arubaanse Courant

WOENSDAG 29 APRIL 1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N V — Redacteur: G. Schagen. — Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N. V., Tel. 1277.

De Geridderden

Het heeft H.M. de Koningin, blijkens het betreffende Kon. Besluit, ter gelegenheid van Haar verjaardag, behaagd de volgende onderscheidingen te verlenen:

RIDDER IN DE ORDE VAN ORANJE NASSAU:

N. S. ECURY ,koopman.

J. ODUBER, arts.

DE ERE-MEDAILLE, verbonden aan de orde van Oranje Nassau in zilver:

Mej. E. M. MENSING (Zuster Canasia), verpleegster,
G. A. BOEKHOUDT, sub-kassier Ontvangerskantoor.
J. M. WILT, Hoofdcommies der Belastingen.
W. J. WESTERINK, hoofdagent van politie.

DE ERE-MEDAILLE, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in brons:

J. F. HAGEN, agent van politie derde klasse.

—

Verder werden op de Antillen onderscheiden:

Officier in de Orde van Oranje-Nassau:

H. J. Nederhorst, directeur van de N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst te Willemstad.
C. W. J. Jonckheer, juridisch adviseur bij de C.P.I.M., lid van de Raad van Advies van de Nederlandse Antillen.
E. C. Martijn, firmant van de firma E. en G. Martijn (bij bevordering).
Dr H. G. S. van Raalte, Chef van de Geneeskundige Dienst van de N.V. C.P.I.M., directeur-geneesheer van het sanatorium „Het Groene Kruis".
J. H. Steegmans, hoofdinspecteur der Rijksbelastingen, tijdelijk op Curacao (bij K.B. van 25 April no. 9).
G. J. Platerink, kapitein luitenant ter zee (met de zwaarden).

Ridder in de Orde van Oranje-Nassau:

B. C. van Leeuwen, employé bij de N.V. C.P.I.M.
R. A. C. Henriquez, onder-directeur van de N.V. S. E. L. Maduro en Sons.

Ere-Medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in goud:

Mej. E. F. Meijer, gepensionneerd onderwijzeres te Willemstad.
J. M. F. Pietersz, ambtenaar bij de Openb. Gezondheidsdienst te Willemstad.
J. de Wit, onderinspecteur van politie 1ste klasse te Willemstad.

Ere-Medaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver:

M. B. L. Fenha, hoofdcommies der belastingen te Curacao.

Ere-Medaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in brons:

J. M. Suares, bediende bij de postdienst te Willemstad.
W. A. Reerhorst, gepensionneerd agent van pol. 1ste kl. te Willemstad.
F. V. Sterling, agent van pol. 2e kl. te Willemstad.
P. J. Cratsz, agent van pol. 2e kl. te Willemstad.
P. Wanga, opzichter over plantages op Bonaire.
H. L. Martijn, opzichter over plantages op Bonaire.

De uitreiking der onderscheidingen vond hedenmorgen om elf uur plaats. Op Aruba tijdens een kleine plechtigheid ten kantore van de Gezaghebber, terwijl op Curacao de onderscheidenen door Z.E. de Gouverneur op het Gouvernementshuis werden ontvangen.

PLASTIC AUTO

KOPENHAGEN. - In Denemarken zijn de plannen voor de vervaardiging van een plactic personenauto zover gevorderd, dat na ongeveer 10 maanden de aflevering van de eerste auto kan worden verwacht. Er zal een zespersoons wagen vervaardigd worden, bestaande uit een aluminium chassis en plastic carroserie. De auto zal 700 kg wegen; de prijs zal naar raming ongeveer NA.fl. 4000 zijn.

Zwitserland voor Roden niet neutraal

Rhee wil doorvechten

Ofschoon er nog geen concrete resultaten in Pan Mun Djon werden bereikt, zei generaal Harrison vanmorgen, na afloop van de conferentie met de Noordelijken, dat er toch enige voortgang is te bespeuren en dat er alle reden is de onderhandelingen voort te zetten. Morgen komen de onderhandelaars opnieuw in Pan Mun Djon bijeen. Harrison zei verder, dat de Noordelijken te kennen hebben gegeven niet accoord te gaan met het aanwijzen van Zwitserland als neutrale mogendheid en dat zij wellicht een Aziatisch land zullen kiezen. Generaal Harrison acht het plan der communisten, om dit neutrale land aan te wijzen als ontvangststation voor de gevangenen die niet wensen te repatriëren, niet uitvoerbaar, want de Zuidelijken zouden de gevangenen evenmin gedwongen naar een land overzee kunnen overbrengen, als hen gedwongen te repatriëren.

Vandaag werden door de geallieerden opnieuw vijfhonderd gevangenen aan de communisten uitgeleverd. Onder hen bevond zich ook een groep burger-geïnterneerden en twintig zieke vrouwelijke gevangen.

MacCarthy opgelet!

Onder de vrijgelaten Amerikanen bevinden zich ook enkele soldaten, die aan de communisten hebben verteld, dat Amerika bacteriologische wapens gebruikte in Korea.

Het Amerikaanse Departement van Defensie heeft nu meegedeeld, dat een kleine groep van Amerikaanse krijgsgevangenen in Amerika nog een psychische en medische behandeling zal moeten ondergaan. Zij vertonen tekenen, die er op wijzen, dat zij onder communistische invloed zijn gekomen en het leger voelt zich tegenover henzelf en hun familie verplicht hen hiervan te genezen.

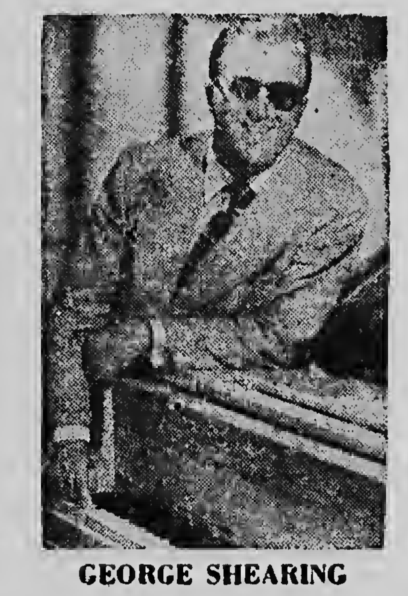
Rhee wil doorvechten

President Sygman Rhee zei, dat zijn regering, na het vertrek der Chinese troepen, met eigen middelen kan bereiken, dat beide delen van het land worden verenigd.

DULLES PEPLEIT TOELATING VAN JAPAN TOT DE V.N.

WASHINGTON. - Ter gelegenheid van de verjaardag van het Japanse vredesverdrag heeft de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, John Foster Dulles, Dinsdag een boodschap tot het Japanse volk gericht, waarin hij de hoop uitsprak, dat Japan volwaardig lid van de Ver. Naties zal worden. Dulles achtte dit een gelegenheid voor het Japanse en Amerikaanse volk om hun vastbeslotenheid te betuigen om samen te werken met andere vredelievende landen ten behoeve van de vrede en hun veiligheid. Ik weet, zo zeide Dulles, dat het Japanse volk trots is op zijn onafhankelijkheid en souvereiniteit en deze voorzichtig zal behoeden.

BLIND GEBOREN PIANIST OP ARUBA

GEORGE SHEARING

George Shearing de befaamde en blind geboren Amerikaanse pianist en zijn band, zullen in Mei enige dansavonden op Aruba opluisteren.

Gedurende een onderhoud met Mrs. Dorothy Hill uit Jamaica die ook het vorig jaar Cab Galloway voor Aruba engageerde, vernamen we verder, dat op de resp. data 13-14 en 15 Mei in de Esso Club, de Lago Heights en in de Club Suriname met dit quintette zal worden gefuifd.

De artisten kunnen elk twee verschillende instrumenten bespelen en stellen zich voor ook een half uur het publiek bezig te houden met een stage show.

Terwijl miss Teddi King vast besloten is de harten te veroveren met haar gouden stem.

Van Aruba vertrekt men naar Curacao alwaar er enige avonden worden gegeven en wel in de Piscadera Club.

Om de Ramoeditbeker

De eerste wedstrijden om de juwelier Ramoeditbeker welke gisteravond in het Wilhelminastadion plaats vonden waren van goed gehalte en het publiek heeft daarvan dan ook met volle teugen kunnen genieten.

Mooi combinatiespel bij Jong Aruba vs. Dakota

Twee gelijkwaardige ploegen Jong Aruba en Dakota hebben een uur lang een prachtige en snelle wedstrijd gespeeld en daarin elkander om de overwinning bestreden. Dakota dat met haar meer open aanvallen gevaarlijker was dan Jong Aruba met haar meestal vrij korte doch zeer aantrekkelijke spel, heeft het toch moeten afleggen en dit kwam wel in hoofdzaak door de zeer goede verdediging bij de mannen van Noord. Aan beide kanten werd de buitenspelval enige malen met succes toegepast. Dakota speelde een snel open spel. In de 15de minuut denken wij Dakota de leiding te zien nemen als de linksbuiten keurig voorzet en de gehele rechtervleugel vrij staat de mooie kans te benutten, doch op niet begrijpelijke wijze mist de hele linie waarna de Jong Aruba back Roza het leer rustig kan wegwerken. Snel golft het spel dan heen en weer en geen der beide ploegen geven elkaar iets toe. Er zijn nog ongeveer vier minuten voor de rust te spelen de Jong Aruba back op de rand van het strafschopgebied een vrije schop veroorzaakt. Een korte pas van de rechtsbuiten naar zijn middenvoor en even later is de Jong Aruba keeper geslagen. 1-0 voor Dakota. Lang hebben de Dakotanen van deze voorsprong geen plezier want direct na de aftrap trekken de Jong Arubanen er tussen uit en in tegenstelling met de vorige aanvallen spelen zij een open spel. Een goed aangegeven bal van de linksbuiten komt voor het Dakotadoel. Binnen het strafschopgebied tracht dan een der

(Vervolg op pag. 4)

POOLSE SPION BIJ GENERAL ELECTRIC

De Senaatscommissie welke zich bezig houdt met het onderzoeken van spionnage heeft gisteren een sensationele verklaring gehoord van een in Polen geboren fabrieksarbeider. Het publiek kon meegenieten, want het verhoor werd per televisie uitgezonden. De man vertelde, dacht hij, toen hij in de oorlogsjaren werkte in het archief van General Electric, de plannen gestolen had voor een geheim type Dieselmotor. Hij had de plannen aan een andere arbeider gegeven, die er in de fabriek fotocopieen van maakte. Later vertelden communistische contactmannen dat de plannen onvolledig waren en daarom had de arbeider geen geld voor zijn spionnage ontvangen.

ONZE KONINGIN IS JARIG

De viering van de Koninginneverjaardag kondigde zich vandaag al aan. Op de boulevard verschenen de vlaggemasten en de oranjetonnen, vanmorgen werd de lijst van onderscheidingen bekend gemaakt; de stemming op straat was anders dan normaal en de hele sfeer was die van de voorbereiding op het Koninginnefeest.

Het is geen wonder dat de viering van de Koninginneverjaardag op Aruba altijd weer die speciale stemming teweegbrengt. Een feeststemming en geluksgevoel, dat ver uitgaat boven dat van alle andere grote en kleine feesten. Het is in het geheel geen wonder, want is niet, vooral op Aruba, de viering van de Koninginneverjaardag de zichtbare uiting van het gevoel van liefde en verbondenheid met het Huis van Oranje, dat altijd bestaat en onder alle omstandigheden gevoeld wordt, maar op 30 April zo „tastbaar" tot uiting komt?

Koninginedag is meer dan een feest. Zeker, het wordt uitbundig en opgewekt gevierd, maar de vreugde gaat veel dieper, dan uiterlijk vertoon.

*Behalve dat wij allen op Aruba, waar wij ook werden geboren verstandelijk de zegeningen kunnen beredeneren, die onze staatsvorm in het algemeen en het Oranjehuis in het bijzonder ons hebben gebracht, is er nog een, **als bij elke grote liefde, sterk onberedeneerd gevoel van aanhankelijkheid voor het vorstenhuis, dat nu al sinds ceuwen de spil was, waar rondomheen het Koninkrijk draaide en dat** de kracht gaf alle verschillen te overbruggen en elke moeilijkheid te overwinnen.*

Aruba vlagt en al zal dan morgen, in het kader van de versobering in verband met de watersnoodramp, geen vuurwerk worden ontstoken, de oranjezon en de vreugdevuren, zullen in onze harten branden.

Wij weten dat wij spreken namens alle bewoners van ons eiland, zonder uitzondering, als wij ter gelegenheid van deze verjaardag aan H. M. onze beminde vorstin Juliana, onze eerbiedige en innig-gemeende gelukwensen aanbieden. Moge God onze vorstin nog vele, vele jaren sparen. Eerbiedige gelukwensen gaan ook uit naar Z. KH Prins Bernhard en HKH Prinses Wilhelmina. De Prinsesjes, die Aruba helaas nog niet persoonlijk kent, feliciteren wij met de verjaardag van hun Moeder, die de kunst verstaat, behalve Vorstin, ook Moeder te zijn van een gezin, dat door zijn liefde en eenvoud wordt gevoeld als de rechtstreekse familieleden van het gehele Nederlandse volk.

LANG LEVE DE KONINGIN!

ARUBA VIERT KONINGINNEDAG

Programma der feestelijkheden

Woensdag 29 April:

20.00 uur	Muziekuitvoering door de Aruba Jeugd Harmonie in het Willem de Zwijgerpark te Oranjestad.

Donderdag 30 April, Koninginne-verjaardag:

6.00 uur	Klokkengelui van alle kerken en van de forttoren.
6.15 uur	Het Carillon van de Protestantse Kerk speelt Vaderlandse liederen.
7.00 uur	Muziek door de straten van Oranjestad en Sint Nicolaas, door de Excelsior Community Brassband.
7.15 uur	**Aubade** door de schoolkinderen op het schoolplein van het Philomenacollege te Sint Nicolaas.
8.00 uur	Militaire mars door de straten van St Nicolaas..
8.15 uur	Padvindersmars door de straten van St. Nicolaas.
8.45 uur	**Aubade** door de schoolkinderen nabij het nieuwe Bestuurskantoor te Oranjestad.
9.15 uur	Militaire parade voor het nieuwe Bestuurskantoor, gevolgd door een mars door de straten.
10.00 uur	Dankdienst in de Protestantse Kerk te Oranjestad.
10.45 uur	Zeilwedstrijden te Oranjestad. — Sealfish-wedstrijden en demonstraties waterskiën, onder auspiciën van de Aruba Boating Club.
14.00 uur	**Kinderspelen** in het Wilhelminastadion te Oranjestad, in Sint Nicolaas, Savoneta, Paradera en andere districten.
17.05 uur	Aankomst van Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen op het vliegveld Dakota.
17.30 uur	**OPENBAAR GEHOOR** ten Gezaghebbershuize.
21.00 uur	Vertrek van Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen.

Zondag 3 Mei:

9.00 uur	Dankdienst in de R.K. Kerk te Oranjestad. Na de Hoogmis volgt het Te Deum.

HET PUBLIEK IN HET ALGEMEEN WORDT VERZOCHT TE DELEN IN DE FEESTVREUGDE DOOR HET UITSTEKEN VAN DE VLAGGEN EN HET VERSIEREN VAN DE WONINGEN

Naast dit officieel programma wordt er nog op vele plaatsen in verenigingsverband feestgevierd.

Zo is er vanavond de grote Koninginnedag sportolympiade in het Lago Sportpark. Verder vanavond het grote Oranjebal van Aruba Juniors (met medewerking van de Carribbean Boys); bal in Trocadero (tot ver in de vroege morgen van Koninginnedag, terwijl morgenavond ook nog feest is in het Savonetakamp.

In San Nicolas en Sta Cruz is de officiele viering, in overeenstemming met de wens van de Vorstin eenvoudig gehouden, maar dit neemt niet weg, dat de volksspelen normaal zullen plaats vinden en dat ook hier overal intieme feestjes worden georganiseerd.

Geen vuurwerk en minder officieel vertoon... maar in de harten van alle Arubanen leeft de vreugde over de verjaardag van onze Koningin Juliana.

LEVE ORANJE -

LEVE DE KONINGIN

LUCHT-OMNIBUS

JEUGD-WEEKBLAD

Moederdag

Voor je het weet is het Moederdag, je weet wel, dat feest, dat op de tweede Zondag in Mei, dit keer op 10 Mei, elk jaar wordt gevierd, om Moeder te eren.

Dat komt Moeder eigenlijk wel toe, vind je niet?

Moeder, [illegible] 's morgen het eerst opstaat [illegible] voor ons klaar zet... die er voor zorgt, dat er weer een schoon pak of een schone jurk klaar ligt om naar school te gaan... die 's middags zorgt, dat er heerlijk eten is... die 's avonds een verhaal vertelt voor het naar bed gaan... die altijd voor je klaar staat, al heeft ze het nog zo druk... die naar je verhalen luistert... die je al je stoute dingen vergeeft... die altijd maar moet werken voor je... die verdient wel een dag in het jaar echt vertroeteld te worden!

Wat zal ze blij zijn, als je voor Moederdag een mooi gedicht uit het hoofd leert, of haar verrast met een zelf gemaakt cadeautje! En natuurlijk moet je, stilletjes, voor ze opstaat, thee maken en haar op bed een beschuitje met een kopje thee brengen en de hele dag alles doen om het haar naar de zin te maken.

Die dag mag ze niet werken... Dan werk je, met je broers en zusjes en... Papa en mag Moeder uitrusten en genieten!

Afgesproken? Schrijf Dynamo maar eens wat voor plannen je hebt voor Moederdag, 10 Mei,!

BRIEF AAN LEDEN EN HULPCONDUCTEURS!

Dynamo kwam deze week ogen te kort om alle tekeningen te bekijken. De een al mooier dan de ander. Daar waren de bloemen van Albertien Chin, een mooie gekleurde tekening van een jongen, die zijn kippen voert: van Paul; en een tekening van Renata. Daar was ik blij mee. Ik heb ze allemaal in de stuurcabine van de luchtomnibus aan de muur gehangen. Het staat fijn. Jullie krijgen voor je werk allemaal een bon toegestuurd, hoor!

Dan was er nog een opstel van Paul over de Weggelopen Hond, dat ik bewaar en later misschien nog eens in de krant zet. En van Renata een opstel over een ongeluk en een gedicht over Luilekkerland, waar ik best naar toe zou willen, van Albertien. Wel bedankt hoor! Het wordt in de Omnibus allemaal goed bewaard.

Gelukkig maar, dat Dynamo heel rijk aan geld is en dus de strafport kon betalen op twee brieven, waar alleen maar een postzegel van anderhalve cent op was geplakt. Denk er om, er moet 6 cent op de brieven worden geplakt! Anders kost het Dynamo veel te veel dubbeltjes.

En nu maar weer: tot de volgende landing op Woensdag a.s.!

Je vriend,
DYNAMO.

P.S. Het gedicht van Ellen Goedhoop, De Go[illegible]aar, komt de volgende week in de Omnibus.

En de raadsels . .

Doe mee en verdien bonnen voor leuke spelletjes en boeken.

VREEMD, MAAR TOCH EEN BEETJE MOEILIK?

Ik schreef vorige week, dat het raadsel vreemd, maar NIET moeilijk was... maar dat was toch, geloof ik, niet helemaal juist. Een boel passagiers van de Omnibus hebben tenminste een of meer foutjes gemaakt. De juiste oplossing was:

1. REGEN
2. EMMEN
3. GEVEN
4. ERVEN
5. NEGEN
6. BOMEN
7. OLMEN
8. OSSEN
9. GATEN

Zodat de oplossing was (de eerste letters van de woorden): REGENBOOG. Makkelijk hè?

Een bon voor de juiste oplossing krijgen Elly Goedhoop, Braziliestraat 6 en Franklin Wolf, Lago Heights 605. Andere passagiers maakten vooral fouten met 2. en 8. Zo schreven er Assen, Reeën en Mijten (9). Die konden natuurlijk dit keer geen prijs krijgen. Hou echter vol; dan zul je zien, dat je een volgende keer wel iets wint.

De nieuwe opgave

Vul, waar een x staat, een letter in. Om het je makkelijk te maken, heb ik sommige A's al ingevuld. Eenvoudig niet?

1. A x x x x
2. x A x x x
3. x x A x x
4. x x x A x
5. x x x x A

1. Aardrijkskundig boek.
2. Zuster van vader of moeder.
3. Dragen sommige mannen.
4. Gebruikt moeder om te naaien.
5. Een leuk spel.

Weet je de goede oplossingen? Stuur ze dan maar gauw in.

Een extra prijsvraag

En hier is nog een extra prijsvraag, voor kinderen die goed op de hoogte zijn van de aardrijkskunde van Nederland. Het is niet gemakkelijk. Probeer het maar eens. Omdat het moeilijk is, stelt Dynamo hiervoor een extra prijs van een dubbele bon (ter waarde van fl. 1.—) beschikbaar. Wie zal het winnen?

1. N E D E R L A N D
2. E x x x x x x x x
3. D x x x x x x x x
4. E x x x x x x x x
5. R x x x x x x x x
6. L x x x x x x x x
7. A x x x x x x x x
8. N x x x x x x x x
9. D x x x x x x x x

2. Oud handelsstadje in Nd.-Holland aan de kust van het IJsselmeer, dicht bij Hoorn.
3. Stad aan de rivier Merwede, ongeveer 20 km ten zuiden van Rotterdam.
4. Grote stad in Noord-Brabant, ook wel „Lichtstad" genoemd.
5. Grootste havenstad aan de Maas.
6. Plaatsje in Zuid-Limburg, waar kolenmijnen zijn (begint met LU).
7. Hoofdstad van Nederland.
8. Dit is moeilijk. Een plaatsje in Zuid-Holland, midden tussen het water.
9. Dit is ook moeilijk. Je vindt het plaatsje op het eiland van Dordrecht. Het heeft iets met meer dan één dam te maken.

We gaan naar de maan (III)

De lange weg van vuurpijl tot ruimteschip

We hebben gezien, dat de Chinezen heel wijs waren en toen bleek dat de vuurpijl weinig waarde had als wapen, zij er maar een vuurwerk vuurpijl van maakten om bij feesten en niet bij oorlog te gebruiken......

Niet zo wijs waren de Mongolen, die met meer succes speciale vuurpijlen gebruikten om de vijandelijke cavalerie op de vlucht te jagen. De paarden waren aanvankelijk erg bang voor de vuurpijlen, maar later wenden ze er aan. Dat was omstreeks 1250. In India bleef men echter zoeken naar een middel om de vuurpijl te gebruiken in de strijd tegen de Engelsen. Een beroemde Radja liet in de achttiende eeuw vuurpijlen maken van metaal, en niet meer, zoals de Chinezen, van carton. Er werden dan nog bamboestokken aan gebonden, als een soort staart, waardoor men een beetje beter kon richten. Deze vuurpijlen maakte men veel groter en hierdoor konden ze een halve mijl afleggen. Maar de vuurpijlen mochten dan groter zijn, accurater dan die van de Chinezen waren ze ook al niet. Alleen door een heel groot aantal tegelijk te gebruiken, hadden ze succes en werkelijk, eenmaal werden de Engelsen door een spervuur van dit soort projectielen terug gedreven.

Dat vestigde de aandacht van de Engelsen po dit wapen en een beroemd artillerie-officier, kolonel William Congreve, experimenteerde net zo lang, tot hij een wapen had, dat gemakkelijk anderhalve mijl kon afleggen.

Hij veranderde het oude model van de vuurpijl en slaagde er in voorin de vuurpijl een springlading aan te brengen, die tot ontploffing kwam als de vuurpijl ergens tegen aan stootte. Voor de strijd tegen legers bleef het een onbeholpen wapen. Maar later, toen men de kop van het wapen vulde met een brandbare springlading, werd ze belangrijk voor het bombarderen van steden. Daarbij hoefde men niet precies te richten om succes te hebben en branden te stichten in de steden, waarin toen nog een zeer groot aantal huizen van hout gebouwd waren. Deze uit -vinding werd in de tijd van de Napoleontische oorlogen gedaan, dus een goede honderdvijfendertig jaar geleden.

Congreve maakte ook van dit soort vuurpijlen (rockets) voor de Marine en de eerste werden afgevuurd op Boulogne op 8 October 1806. Deze vuurpijlen wogen 32 en 42 pond en toen men later 25.000 van deze rockets op Boulogne afschoot, werd de stad geheel door brand verwoest. Sinds die datum werden vuurpijlen (rockets) in alle Europese landen gemaakt voor oorlogsdoeleinden.

Wetenschappelijke experimenten met vuurpijlen, of als je ze zo wilt noemen: raketten, werden in 1919 ondernomen door een Amerikaan, Robert H. Goddard. Hij deed opzienbarende uitvindingen, die regelrecht leidden tot de gedachte aan een raket-schip, zoals men zich dat nu denkt voor een reis naar de Maan.

Slaagde Goddard erin een oplossing te vinden voor de moeilijkheden, verbonden aan een reis naar een andere planeet? Daarover vertel ik jullie de volgende week.

Pedro het Aardmannetje vertelt

Uit oeroude Tijden

Waarom er zoveel rode bloemen zijn op Aruba!

„Hoe oud ben je eigenlijk, Pedro?" vraagt Jan, als hij zijn kleine vriend weer ontmoet.

„Wel, raad maar eens", zegt het dwergje.

„Nou......" denkt Jan. „misschien wel 100 jaar!"

„Ouder!" zegt het mannetje onbewogen.

„Nu, eh, 200 jaar!"

„Mis, ouder", zegt Pedro weer.

Jan kijkt verbaasd. „Duizend jaar dan," zegt hij, voor de vuist weg.

Pedro kijkt hem aan met zijn vriendelijke, glinsterende oogjes. Er zijn allemaal pretrimpeltjes in zijn gezicht.

„Houd maar op, Jan. Je raadt het nooit. Ik ben even oud als het eiland zelf. Nauwelijks was dat ontstaan, of ik werd geboren, en sindsdien heb ik hier altijd geleefd en gewerkt. Ja, ik heb héél wat gezien in mijn leven......!"

Jan kijkt nadenkend. Zo oud te zijn! Dat is geweldig!

„Hè, Pedro," vraagt hij. „Vertel me eens iets uit die oude tijd."

„Goed", zegt het aardmannetje. „Een mooi oud sprookje dan."

Uit zijn broekzak haalt hij een klein houten pijpje, stopt dat kalm uit een geheimzinnig zakje, steekt er de brand in met een wonderlijk zwavelstokje, vast een toverstokje, en vertelt! Na elke zin blaast hij een geurig rookwolk omhoog, die op de kalme wind wegdrijft, de zee tegemoet.

„Lang, lang geleden, voordat de mensen de jaren begonnen te tellen en de bergen en landen nog praten konden, lag er een klein, kaal eilandje in een mooie, blauwe zee. Het lag dicht bij een groot continent, waar massale bergen zich verhieven. Elk van die bergen was vele malen groter dan het kleine eilandje. Ze keken een beetje spottend neer op het hoopje zand en stenen, daar midden in het water.

„Wanneer groei jij nu eens, broertje?" vroegen ze. „Wat doe je daar toch in je eentje? Mooi ben je niet, hoor. Je lijkt de maan wel. Die is ook zo kaal!"

Ja, kaal was 't eiland, dat moest het toegeven. Hoe kan dat ook anders, met zo'n grote, vuurspuwende vulkaan midden op je lijf? Met al die hete as en alle vallende stenen, konden er geen planten groeien. Dat is te begrijpen.

„Bemoei jullie je maar met jezelf, lelijke dikzakken", snauwde het tegen de lachende grote bergen. Maar in zijn hart was het eilandje niet vrolijk.

Langzaam aan bedaarde de vulkaan. Des nachts was er geen vuurgloed meer te zien tegen de blauwzwarte sterrenhemel en geen gerommel klonk er onder de aarde. Het eilandje begreep, dat er nu een beter leven voor hem aanbrak. Daarom vroeg het hulp aan de wind, de trouwe passaat.

„Wind, beste vent," zei het, „help me alsjeblieft. Mijn grond is nu goed en veilig voor planten en bomen. Breng me wat zaden, wind, vooral van planten met rode bloemen, want ik houd zo van rood, weet je! Toe, beste wind, alsjeblieft!"

Nu, de wind had ook een hekel aan die grote bergen. Hij moest er altijd moeizaam tegenop klimmen en daar werd hij dan zo droog en koud van, hu!, niks lekker. Maar 't eiladnje mocht hij wel. Het lag daar rustig met slechts enkele heuvels, waar hij gemakkelijk overheen sprong. En dus ging hij aan 't werk. Hij bracht zaden aan uit verre landen. Ze vielen op de vruchtbare bodem, in de warme vulkanische aarde.

Of ze groeiden, reken maar! Nu kreeg het goede eilandje een groen jasje aan. Kleine, taaie bomen, die maar weinig regen nodig hebben, drongen met hun wortels in de spleten tussen de rode rotsen en zowaar: daar kwamen ook de bloemen! Mooie gele en witte kelken.

De wind lachte tevreden. „Doe ik mijn werk niet goed?" joelde hij. „Je wordt al mooier dan de kale toppen van die dikkerds daar. Je wordt een mooi groen land. Dat kleurt goed bij de diepblauwe zee en de lichtblauwe hemel. Ik kom graag bij je. Ik beloof je, dat ik steeds over je heen zal waaien, dan wordt je nooit te warm."

„Je bent een beste," zei het eiland. „Je maakt mijn leven zoveel prettiger. Ik houd zo van al die planten, die je me stuurt. Maar is het erg onbescheiden van me, als ik je nog eens vraag om een plant met rode bloemen? Ik houd zo van rood, weet je. Zo heel erg veel."

„Nu de wind is een goeierd, dus ging hij weer op zoek door de hele wijde wereld. Maar ik moet ophouden, Jan. Weet je nog, wat je je moeder beloofd hebt?"

„Ja," zei Jan, „Ik zou vroeg thuiskomen, omdat ze uit moest vanmiddag!"

„Ga maar gauw," zegt het eeuwenoude dwergje. „De volgende week vertel ik wel verder".

En daar wachten we dus maar op.

A. LOBO.

Onze kippen

(Door hulpconducteur Paul van Niel, Hildebrandstraat 54, San Nicolaas)

„Wij hebben heel veel kippen, zes grote en zes kleine. Ik voer ze elke morgen, daar houd ik zoveel van.

Ik neem een heel mooi bakje mee, met kool en ook met voer. Ik zet een heel grote hoed op en stap dan naar het hok.

En als ik dan zo aan kom en bij het hekje sta, dan hoor ik altijd zingen: „Ha, daar is ons Paultje weer!"

Dynamo vindt dit een heel mooi opstel en weet zeker, dat ook de andere passagiers van de Omnibus het prachtig vinden. Paul krijgt zijn waardebon, waarvoor hij, later, als hij er nog meer gespaard heeft, een mooi boek kan kopen...

OMNIBUSHOEK voor VERSJES

GIERIGE TIM

1. Heel parmantig stapten eens
t wee kabouterventjes.
Waar gingen ze toen naar toe?
Heel alleen, zij beidjes?

2. Ze gingen elk toen naar 'n boom.
En weet je wat ze deden?
Ze plukten appels van de boom,
Heel mooie rode.

3. Ze hadden elk 'n mandje bij zich
Een rode en een gele.
Tim en Tam, zo heetten ze,
Twee kabouterventjes.

4. Die appels, daar, zo dacht ons Tim,
die zullen vast wel smaken.
Hij zette toen zijn mandje neer
en smulde van de appels.

5. Maar toen zij weer naar huis toe gingen,
toen kreunde Timmy van de pijn
O, mijn buikje toch, o help mij Tam,
Roep vlug de dokter voor me.

6. Dokter Pilmans kwam toen even
en zei met ernstig gezicht:
Je at te veel appels, Timmy
En dat is een les voor jou.

Dit gedicht werd ingezonden door Renate Redout, Hildebrandstraat 54, die hiermee een bon verdient en zich ook hulpconducteur mag noemen.

Ja, dat was erg dom van Tim, om onrijpe appels te eten. Hij had ze mee naar huis moeten nemen en laten rijpen...

Sport-eer op het spel

zij vocht tegen velen . . .

(5)

„Juffrouw Dwight negeerde de hand en zei, dat ze altijd het tennisspel voor een beschááfd spel gehouden had. Dit klonk zó koelbloedig, dat alle passagiers nu overtuigd zijn, dat de bladen altijd gelijk hebben gehad......"

„En hebben ze dat dan niet?" vroeg ik.

„Wel verdraaid!" zei hij kwaad. „Dat hebben ze niet! Juffrouw Dwight is een aardig meisje en dat vind jij ook. Dat heb ik wel aan je gezicht gezien. En nu zit ze in haar hut te pruilen en wil niet te voorschijn komen. David, je moet me helpen! Ga naar haar toe en probeer de zaak weer wat in het reine te brengen."

„Dat heeft ze zelf af gedaan," zei ik en vertelde hem wat ik net gezien had.

Hij staarde me onderzoekend aan. „Je hebt gedroomd," zei hij. „Die blonde vrouw met handen als hammen hoort bij de Azarins. Ze is een soort masseuse en secretaresse. Helga heet ze. Nee, nee, ik geloof er geen woord van, je hebt beslist iemand anders voor haar aangezien. De stewardess zegt, dat ze niet buiten geweest is en niet naar buiten komen wil."

Ik zei niets meer. Er was natuurlijk altijd een kansje, dat ik me inderdaad vergist had. Het dek was groot en die marterjasjes lijken allemaal op elkaar. De manier, waarop Betty liep, meende ik echter wel heel goed te kennen.

Het speet me erg, dat ik in mijn hut gegeten had en deze geruchtmakende ontmoeting in de eetzaal gemist had, misschien had ik me dan een oordeel over haar houding kunnen vormen. Natuurlijk geloofde ik geen steek van dat krantengeklets over haar koelheid en onaandoenlijkheid, dat was alleen een reclametruuk om haar interessanter te maken. In mijn hart was ik het met de kapitein eens, maar de dingen, die ik de alatste jaren over tenniswedstrijden tussen sterren aangehoord had, gaven me toch een gevoel van onzekerheid.

De telefoon ging. De kapitein stond op en nam de hoorn van de haak. Zijn ogen dwaalden tijdens het gesprek in mijn richting en tussen zijn wenkbrauwen verscheen een diepe rimpel. „Ja," zei hij, „ik zal er dadelijk werk van maken."

Hij belde af en zei tegen mij: „Betty Dwight's cape is gestolen — uit haar hut. Ze zegt, dat ze hem dicht bij het raam opgehangen had en dat ze hem, toen ze terug kwam uit de badkamer, plotseling miste. Dat raam komt uit op het dek. Ze zegt niet, wanneer het precies gebeurd is. Tja — heb je Betty nu met die cape op dek gezien of niet?"

Hij belde een officier op, gaf hem enige instructies en ging weer zitten. „Heeft niemand je daar gezien — op het botendek?" vroeg hij.

Ik trok mijn wenkbrauwen op. „Je denkt toch niet, dat Betty Dwight liegt?" vroeg ik ironisch.

„Nee," zei hij, „maar toch is het gek. Er wordt beweerd dat het juffrouw Dwight's laatste Wimbledon jaar is en dat ze er alles op zet om te winnen. En ik kan je nog iets vertellen: ze heeft vanmorgen de dokter laten roepen. Waarom wil hij me niet zeggen. Het enige, wat ik van hem te weten kon komen, was, dat ze niet zeeziek was van dat stormpje van gisteravond, hoewel de rest van de passagiers nagenoeg op apegapen lag. Maar wat mankeert haar dan? Is ze bang voor Marie Azarin? Nee, deze geschiedenis bevalt me niets. Die oom — die Azarin, is een gladde duivel. Een zeer onbetrouwbaar type, eentje die voor geld alles zou doen."

„Maar Betty heeft geen geld," zei ik. „Haar tante heeft de duiten."

„Wat kunnen me de duiten van haar tante schelen? Die cape zit me dwars! Je zal eens horen, wat dat een opschudding geeft! Als een gewone passagier een cape verliest, interesseert dat geen mens, maar nu het Betty is, ja, dan vinden de mensen het buitengewoon belangrijk! Je zal de maatschappij eens horen! Voor de laatste keer, David, wil je haar halen voor een wandelingetje en alle onaangenaamheden uit haar geest verdrijven door je onoverwinnelijke mannelijke charme? Dat mag je toch wel voor een oud vriend over hebben......"

Ik stond op. „Ik zal er over denken," zei ik. „Maar ik moet toegeven, dat ik nu zelf nieuwsgierig ben geworden."

Ik ging terug naar mijn hut en ging een ogenblik op mijn bed zitten om na te denken. Als Azarin Betty's cape gestolen had en iemand met die cape aan naar het botendek gezonden had, waarom had hij dat dan gedaan, op een ogenblik, dat er niemand was om dat te constateren? En als Betty zelf aan dek was geweest, had ze me dan misschien gezien en dat verhaal over die diefstal verzonnen om zich zelf te beschermen?

God kent geen rassenonderscheid

Mevrouw Garvey over mensenrechten

Discriminatie komt van twee kanten

Voor een eivolle zaal hield Mrs. Amy Ashwood-Garvey weduwe van de wereld beroemde Marcus Garvey haar tweede causeie op Aruba, en wel in de Surinaamse club.

Mrs. Garvey die in London woont, maakt een reis van 4 maanden door West-Indië met het doel een studie te maken van de West-Indische vrouw in het algemeen.

Na een inleidend woord van de ondervoorzitter van de Surinaamse vereniging de heer Joe d'Aguair werd de gevierde gast verwelkomd met een hartelijk applaus.

Mevrouw Garvey begon haar lezing met er haar vreugde over uit te spreken, dat zij overal en ook nu weer op Aruba een zo grote belangstelling voor haar werk ondervindt en haar eerste indruk, gebaseerd op haar ter hand gestelde rapporten en door gesprekken met zeer velen in West Indie is, dat de Westindische vrouw in geen geval meer achter staat en zelfs aan velen tot voorbeeld gesteld kan worden. Bewondering heeft zij voor de wijze waarop de vrouwen in Aruba, ondanks de enorme kosten van levensonderhoud er over het algemeen op zo lofwaardige wijze in slagen hun werk in gezin en gemeenschapsverband te vervullen. Wie staat moet er voor zorgen niet te vallen en daarom, aldus spreekster is het zaak, dat U allen voortdurend waakzaam blijft en voortgaat op de ingeslagen weg. Denk er om, dat een rotte appel in de mand...... al het andere fruit te schand kan maken.

Spreekster wees er vervolgens op, dat er een misvatting schijnt te bestaan over de aard van haar werk. Er is geen sprake van, dat zij zich alleen voor kleurlingen zou interesseren. „Er is, aldus spreekster: „slechts een ras, het mensenras. De plaats van de mens wordt niet door zijn huidskleur, maar door zijn prestaties bepaald. Denkt U maar eens aan Elboue, die naast Napoleon begraven werd. Weet verder dat de vice-president van de Franse Republiek een kleurling is. Spreekster ontkent niet, dat er misstanden zijn... Die zijn er vele, maar wie toont karakter te hebben, zal ondanks alle handicaps tenslotte toch erkenning vinden. Het mag niet zo worden, dat als reactie op verkeerde houdingen, alle moeilijkheden op het rassenverschil worden geschoven. Het komt ook voor, dat iemand wordt uitgescholden, omdat hij zich misdraagt... Dat geldt voor alle rassen. Vervolgens hield Mevrouw Garvey een boeiend betoog over de geschiedenis van de rassenverhoudingen. Het is zeker niet te veel gezegd, dat deze rede voor vele der toehoorders geheel nieuwe aspecten opende. Mevrouw Garvey leefde ook vijf jaar in Zuid Afrika en wist over dit land dingen te vertellen waar weinigen ooit van hoorden. Mevrouw Garvey vertelde daar zeer varrast te zijn geweest en tot de ontdekking te zijn gekomen, dat Engeland meer voor Afrika en zijn bewoners heeft gedaan, dan men zou vermoeden.

Veel der moeilijkheden bleken te berusten op misverstanden en kortzichtigheid van beide partijen. Mevrouw Garvey, die er zich op voorbereid had een felle aanklacht te laten horen, kwam tot de ontdekking, dat zij haar revolvers gerust had kunnen thuislaten. Waar misstanden waren, bleken zowel sommige blanken, als sommige Afrikaners schuld te treffen.

De Afrikaanse maatschappij bleef door en door materialistisch te zijn. Er is een verlangen naar goud en daarvoor moeten alle andere begrippen en idealen wijken. Door de eeuwen heen werd niets gedaan om het innerlijk van de mensen te verdiepen. Naar de toespraak, die anderhalf uur duurde, werd ademloos geluisterd en toen later, na een korte pauze gelegenheid werd gegeven tot vragen stellen werd hiervan door velen gebruik gemaakt. Uit de antwoorden bleek wel, dat het vrijwel onmogelijk is een vergelijking te maken tussen de toestanden hier en in Zuid Afrika. Zeker is het, dat in Afrika ook voortdurend vooruitgang kan worden geboekt.

Het was interessant te horen, dat mevrouw Garvey oorspronkelijk van Koninklijke Afrikaanse bloede is. Haar overgrootmoeder behoorde nog tot de regerende vorstenhuizen. Mevrouw Garvey vindt dit echter slechts merkwaardig en zeker niet iets om zich op te laten voorstaan. Ook hier geldt, dat ieder voor zich moet tonen karakter te bezitten om een plaats in de samenleving te krijgen. Voorouders kunnen hier bitter weinig helpen.

Op veler verzoek zal Mevrouw Garvey op nader bekend te maken datum spreken over de grootste man die zij ooit ontmoette: haar overleden echtgenoot Marcus Garvey.

Koninklijk Paar naar Noorwegen

DEN HAAG. - Koningin Juliana en de Prins zullen op hun reis naar Noorwegen van 6 tot 8 Mei worden vergezeld door onder meer minister Luns. Het koninklijk paar vliegt naar Oslo, waarna zij het ontbijt gebruiken op het paleis. Vervolgens brengt men een bezoek aan de vesting Akershus, waar 'n krans zal worden gelegd op het monument van de Noorse patriotten. Na een bezoek aan het stadhuis volgt de thee op het paleis. Aan een galadiner ten hove gaat een kennismaking met diplomaten vooraf. Op 7 Mei maken de bezoekers een autotocht naar 't Noors-Nederlands instituut voor atoomenergie. Ook brengt het koninklijk paar een bezoek aan de kinderafdeling van het rijkshospitaal en wordt een ontvangst gehouden voor de Nederlandse kolonie. Ook zullen de hoge gasten een theatervoorstelling bijwonen. Op 8 Mei brengt men een bezoek aan een chocoladefabriek. Na het dejeuner op het Skaugum-paleis van de Noorse kroonprins wordt de terugreis per vliegtuig naar Nederland aanvaard.

TAPE RECORDER VOOR MARINIERS

DEN HAAG. - De voorzitter van de stichting Fonds Militairen Band Nederland-Overzee zal aan de majoor der mariniers K. J. J. Hamburg, hoofd van het bureau ontwikkeling, sport en ontspanning van de Koninklijke Marine, een tape-recorder aanbieden. Hij zal dit geschenk in ontvangst nemen namens de commandant marine Nederlandse Antillen. De taperecorder zal worden gebruikt voor het opnemen van gesproken groeten.

KARDINAAL VALERIE ERNSTIG ZIEK

ROME. - Gisteren is te Rome gemeld, dat kardinaal Valeria Valeri, 69 jaar oud, ernstig ziek is. Hij is lijdende aan een longontsteking.

De kardinaal werd in Januari j.l. verheven tot Prins van de Rooms Katholieke Kerk. De kardinaal heeft reeds de laatste sacramenten ontvangen.

DE RODE ZUIVERING

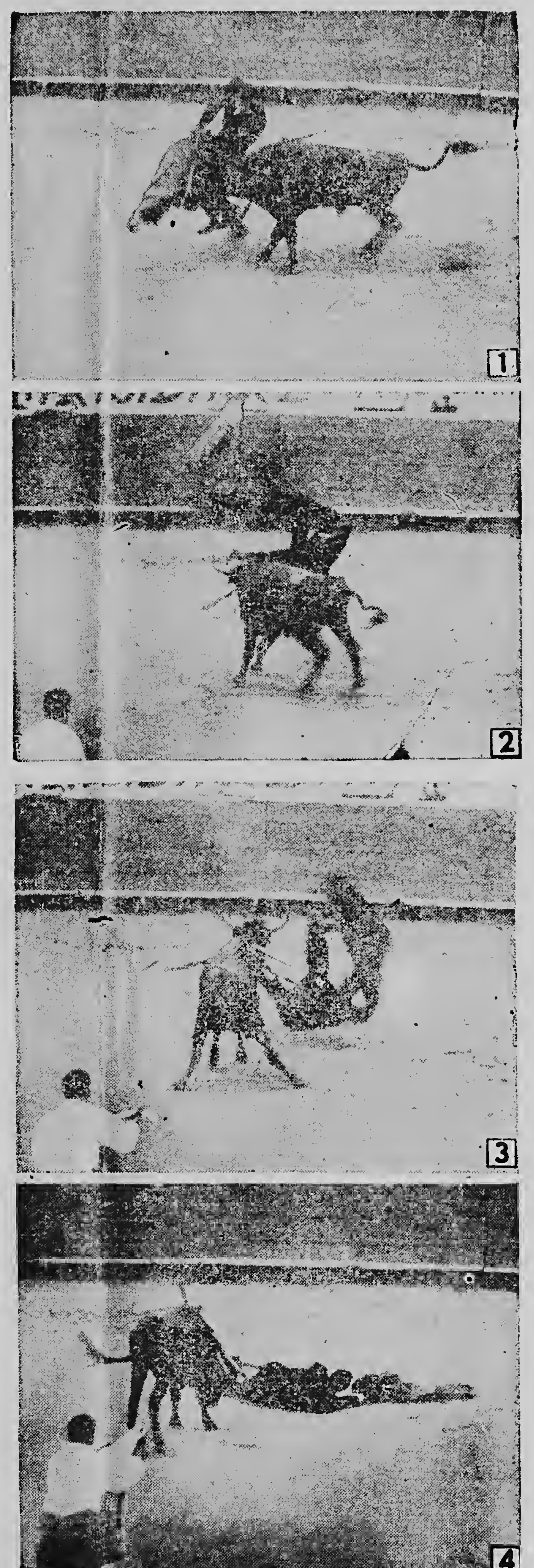
LONDEN. - Alexi Pirogof, de minister voor staatscontrole van de Oekraine, is blijkens te Londen ontvangen berichten uit zijn functie ontheven.

KONINGINNEDAG IN NIEUWEDIEP

DEN HAAG. - Op de verjaardag van de koningin zal de marine te Den Helder een grote vlaggenparade houden, waarna de saluutbatterij van het wachtschip „Willemsoord" de 1ste serie der voorgeschreven 101 saluutschoten geeft. Dan volgt een grote parade en defilé voor de commandant zeemacht, schout-bij-nacht Burghard. In de haven zullen alle oorlogsschepen pavoiseren. Ook in andere marineplaatsen zullen parades en defilé's worden gehouden.

DOLLARS ALS LOKAAS VOOR MIG-PILOTEN

TOKIO. - De Amerikaanse bevelvoering in het Verre Oosten heeft 50.000 dollar en politiek asyl aangeboden aan iedere communistische vlieger, die een straaljager van het type MIG naar Zuid-Korea vliegt.

DAT HET STIERENVECHTEN nog lang geen ongevaarlijke sport is, werd onlangs opnieuw bewezen in de arena van Juarez in Mexico, waar amateurs in de gelegenheid werden gesteld „mee te spelen". De eerste de beste Torero had zijn gevecht bijna niet naverteld. Bij een wat onvoorzichtige manoeuvre, plaatste hij zich iets te dicht voor de kop van de jeugdige, maar woedende stier en het dier zag zijn kans de tegenstander op de horens te nemen. De Torero werd de lucht ingeslingerd en kwam zwaar gewond weer op de grond terecht. De stier was nog niet voldaan, al twijfelde hij echter enige seconden, toen het slachtoffer zich doodstil hield. Deze twijfel werd de stier noodlottig. Een helper snelde toe en wist de aandacht van de stier af te leiden. Hierdoor werd het mogelijk de Torero weg te halen. Zijn verwondingen waren levensgevaarlijk.

In Centraal en Zuid-Amerika worden, in tegenstelling met een (mis)bruik in Spanje de horens van de stieren niet verkort. Hierdoor blijft het spel voor de toreros en matadores uiterst riskant en voor de toeschouwers opwindend.

De Geheimzinnige Bron (36)

ERIC DE NOORMAN door Hans G. Kresse

Toen Winonah in haar angst onbewust om Eric riep, geheel vergetend dat hij haar toch niet helpen kon, zat onze Noorman als gewoonlijk op het rotsplateau en hoorde het getrompetter van de olifant en de verschrikte kreet van Winonah. Voor een moment verhelderde zijn blik! Het was alsof een stem hem riep van heel, heel lang geleden. Hij kende de stem, maar wist niet van wie zij was. Ook kwam hem het trompetteren bekend voor. Onrustig stond Eric op en een verwilderde blik kwam in zijn levensloze ogen. Intussen waren Winonah en de dwerk er ingeslaagd buiten het bereik van de grote olifant te blijven door de ruwe stenen trap op te lopen. Daar de doorgang te nauw was, kon de olifant hen hier niet volgen. Met kloppend hart bekeek het tweetal het machtige dier, maar dan wendden zij zich om en begonnen de bestijging van de lange trap.

Beiden rilden van de koude. Op het kleine plateau aangekomen besloot Pum-Pum eerst de donkere nis te verkennen en geluidloos verdween hij in de duisternis. Om de hoek van de spelonk week de dwerg verschrikt terug en kon ternauwernood een kreet van afgrijzen onderdrukken, want daar, vlak naast de oude duizendjarige, zat Eric de Noorman en staarde met nietszeggende ogen voor zich uit.

De artistieke familie Lampe

Scheppend werk is een familietrek

In verband met het uitkomen van de buitengewoon geslaagde opnamen van de Aruba Recording Company (zie pagina 1) van muziekanten van de Aruba Recording Co. (zie ed. v. Vrijdag) van muziekanten leven, komt het ons interessant voor hier iets meer te vertellen over de ontwikkeling van de Aruba Recording Maatschappij, een onderneming, die een zo belangrijke invloed heeft op het bevorderen en de ontwikkeling van de eigen Arubaanse muziek.

Idealisme

Aruba Recording is een onderneming, welke nog pas een maand of zestien bestaat. Ze werd opgericht door de heren Padu Lampe en Rufus Wever en voor zover het artistieke kant van de zaak betreft, is het vooral de heer Lampe, die belangrijke invloed heeft op het bedrijf.

De 33-jarige Arubaanse musicus Padu, tot in verre omtrek bekend als Padu del Caribe, heeft een aangeboren belangstelling en gevoel voor muziek. Het pianospelen en later het componeren kwamen als „vanzelf"; behalve wat aanwijzingen van familie-leden kreeg Padu nimmer les. Zijn composities zijn legio en groeien met de dag en de kwaliteit van zijn kunst is zo hoog, dat opnamen van zijn muziek geregeld werden uitgezonden door vele omroepen, waaronder de internationale omroepzender PCJ.

En daarmee is dan eigenlijk een der belangrijkste doelstellingen van de Aruba Recording al in vervulling gegaan.

De Maatschappij werd n.l. niet opgezet met het oogmerk nu eens flink geld te verdienen. De ondernemers realiseerden zich zeer wel, dat in een betrekkelijk klein land als het onze een in verhouding kostbare exploitatie van een grammofoonplatenindustrie noodzakelijk zou zijn.

Het ideaal van Padu was en is echter om door middel van deze onderneming folkloristische en moderne Arubaanse muziek vast te leggen voor de toekomst. Nevenbedoelingen zijn de liefde voor het musiceren in het algemeen te bevorderen en de naam van Aruba verder uit te dragen in de wereld.

De eerste plaat, door Aruba Recording gemaakt, werd in 1951 uitgebracht, maar dat betekent niet, dat Padu's muziek toen voor het eerst op de plaat te beluisteren viel. Al in '39 kwam er 'n plaat uit (Den Tempi Guer' aki en Nos Mundo ta Bruha), die werd opgenomen op allerprimitiefste wijze op een home-recorder en waarvan in Amerika een klein aantal (500 stuks) werden vervaardigd. Deze platen hadden een geweldig succes en ofschoon er na die tijd tot ongeveer 1949 nog slechts één plaat kwam, was de naam van Padu gevestigd en vond het dertigtal opnamen, dat na de oorlog werd gemaakt in de moderne Recording studio van Thomas Henriquez op Curacao, een gretige markt.

Van belang zijn de werkzaamheden van Aruba Recording vooral ook, als gezegd, in verband met opnamen van oude muziek, die dreigt vergeten te worden, als ze niet tijdig wordt vastgelegd.

Zeer opmerkelijk in dit verband is de binnenkort te verwachten opname van de San Juan, waarop de wijsjes van het oeroude volksfeest van 24 Juni.

De viering van San Juan vindt nog altijd in de knoekoe plaats, al zijn verschillende uitingen van het feest verboden. Zo mag niet meer de dans met de haan worden uitgevoerd, waarbij een haan tot aan de hals wordt begraven, waarna een der dansers geblinddoekt moet pogen de kop er met een stok af te slaan.

Een ander gebruik, het vuurdansen, waarbij de dansers door een groot vuur gaan, wordt echter (oogluikend) nog wel toegestaan.

De muziek bij deze volksdansen wordt geleverd door tamboe, viool, guitaar, wiri en zang.

Een vorige belangrijke folkloristische opname was die van „Dande", een oudejaarsavondwijsje, dat traditioneel gebracht werd met vioolmuziek, trommel, wiri en zang en dat diende als serenade, waarbij de zangers coupletten improviseerden op elk der bewoners van het huis, waar de serenade gebracht werd.

Aruba Recording is tot nu toe nogal gelukkig geweest met de keus van platen en hierdoor heeft men het hoofd boven water kunnen houden. Het blijft echter een hachelijke onderneming en het zou, uit cultureel oogpunt en in verband met het bevorderen van het toerisme, van belang zijn, als de overheid of daartoe geëigende instellingen als het Cultureel Centrum zochten naar het stichten van een soort garantiefonds, [dat] het voortbestaan van deze belangrijke onderneming zou zeker stellen.

Familie van scheppers

Padu, telg uit een oude Arubaanse familie, heeft zijn gaven zeker geërfd. Zijn vader, de nu 70-jarige heer H. E. Lampe, is eveneens door scheppingsdrang bezeten. Talloos zijn de gedichtjes en rijmen, die hij bij elke gelegenheid vervaardigde en vervaardigt en die typisch het kenmerk van gelegenheidsgedichten dragen. Geen gebeurtenis in het Vorstenhuis vond plaats, of de heer Lampe zorgde voor een gedicht...... Wie het voorrecht had zijn correspondentie te mogen inzien, treft hier brieven van Prinsen, Prinsessen en Vorsten, van presidenten en dictatoren. Harry, zoals zijn vrienden hem noemen, componeerde ook en er zijn nog verschillende opnamen van zijn Antilliaanse walsen gemaakt. Momenteel bevinden deze zeldzame platen zich in het bezit van de PCJ.

Padu's broer, de heer Edwin Lampe, is een bekend violist, terwijl diens echtgenote, mevr. Alida Lampe, op uiterst verdienstelijke wijze het kerkorgel bespeelt en jarenlang koorleidster was.

Het ziet er naar uit, dat ook de toekomst veilig gesteld is. Het 6-jarige dochtertje van Padu speelt al eenvoudige wijsjes op de piano en geeft steeds weer blijk te beschikken over een opmerkelijk muzikaal gehoor .

Aruba is Padu dankbaar en hoopt dat hij zal voortgaan de gemeenschap te dienen met zijn belangrijk, cultureel werk.

De Koningin verjaart!

Koninginnelief verjaart,
Onder feestklank, in welvaart,
Nadat Haar lief Vaderland,
Is gehaald uit afgrondsrand!
Nederland zal voortbestaan,
Geeft ook rechten van bestaan,
In de gunst van den Heiland,
Nooit zal sterven Nederland.

Vele jaren meer, Vorstin,
Eveneens voor Uw Gezin,
Rijk aan zegen door Gods hand.
Juich toe volk, Uw lief Vorstin,
Aan Haar schenken wij ons min,
Als de Gids uit Hogerhand,
Rood, wit blauw, tot blijvend eer
Tot Vorstinnes Heil en eer.

H. E. LAMPE,
Oranjestad, Aruba (1953).

Sport

(Vervolg van pag. 1)

Dakota spelers het schot van de linksbinnen te stoppen, doch hij gebruikt daarbij zijn handen. Strafschop. Roze plaatst zich achter het leer en even later is de stand gelijk. 1-1.

Na de hervatting hetzelfde mooie spel. Reeds in de eerste vijf minuten is het de rechtsbuiten die een goede voorzet lanceert en met een prachtige kopbal brengt de middenvoor van Jong Aruba de stand op 2-1. Een felle enthousiaste strijd ontwikkeld zich dan. Dakota neemt geruime tijd een klein overwicht doch de Jong Aruba achterhoede is op zijn best. Het einde komt dan met een 2-1 overwinning voor de Jong Arubanen.

Bubali hield tegen Union Sportclub Sta. Cruz stand

Een hard zwoegend Bubali heeft tegen de combinatie Union Jong Santa Cruz, dat in de tweede helft een aardig spel vertoonde, stand gehouden. Gedurende de eerste helft was Bubali het meest in de aanval doch door slecht afwerken der aanvallen was het spel niet productief. In de 16de minuut is het de linksbinnen die na een goede pas van zijn middenhalf Bubali de leiding geeft. 1-0 Even later krijgt de middenvoor een goede kans om de voorsprong te vergroten als beide Santa Cruz backs te ver naar voren zijn gedrongen. Het schot gaat echter hoog over. Santa Cruz komt dan meer in de aanval en het combinatiespel wordt beter. In de 21ste minuut brengt de middenvoor de stand met een goed gericht schot op gelijke voet. 1-1.

In de tweede helft zijn de Santa Cruz aanvallen gevaarlijker doch de Bubalikeeper is goed op dreef en enige schoten worden op keurige wijze door hem onschadelijk gemaakt. Ongeveer 15 minuten voor het einde breekt de voorhoede van Bubali keurig door de Santa Cruz verdediging, een hard schot van de middenvoor gaat rakelings naast. Dan ontkomt het Bubalidoel op niet begrijpelijke wijze aan een groot gevaar. De middenvoor krijgt de bal van de Santa Cruz achterhoede toegespeeld, breekt goed door en komt dan voor het door de Bubalikeeper verlaten doel doch zijn schot gaat hoog over. Teleurstelling in het Santa Cruz kamp. Even later een goede aanval van Bubali en een hard schot van Bubali's middenvoor brengt hen een 2-1 voorsprong. Even later brengt Alberts de stand op gelijke voet.

Hierna volgt een harde strijd om het winnende doelpunt doch beide verdedigingen laten zich niet meer passeren. Het einde komt dan met gelijke stand. 2-2.

De strafschoppen brengen dan de beslissing, en het is Bubali dat hier het meeste succes heeft en zo als winnaar uit het tijdperk treedt.

Vrijdagavond wordt de tweede ronde van dit tournooi gespeeld. Atomic zal dan de strijd aan binden tegen de Trappers van Santa Cruz en Arsenal moet het tegen het sterke LaSalle opnemen. Het beloven twee interesante ontmoetingen te worden.

GEZELLIGHEID, TOT IN EEUWIGHEID

Een 80-jarige uit Saints in Frankrijk heeft een einde aan zijn leven gemaakt door de deur van zijn familiegraf, waarin hij zich had teruggetrokken, luchtdicht te sluiten en een aantal kaarsen en een comfoor aan te steken. Hij had zelf een doodkist getimmerd, waarin hij had plaats genomen. Men vond naast zijn ontzielde lichaam een aantal goede flessen wijn voor de dragers van zijn kist, alsmede een aanzienlijke som gelds voor het balsemen van zijn lijk en een fles brandewijn, die aangesproken was.

De Gezaghebber van het eilandgebied Aruba maakt bekend, dat de Gouverneur van de Nederlandse Antillen zich voorstelt op DONDERDAG 30 APRIL 1953 te vijf uur namiddags ten Gezaghebbershuize

openbaar gehoor

te verlenen ter gelegenheid van de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin.

Kleding vrij.